

[Holger Larsen.]

højelse sætter ind. Der er man enedes om, at for hver Gang, Pristallet stiger eller falder 3 pCt., skal Taksterne forhøjes eller nedsættes ligeledes med 3 pCt. — det er Ændringsforslag Nr. 97. Denne Regulering finder Sted to Gange om Aaret og foretages paa Grundlag af det for Oktober 1929 — da Socialforsorgsloven og Folkeforsikringsloven blev forelagt — offentliggjorte Pristal.

Dette vil sige, at de her aftrykte Takster, for saa vidt som Loven traadte i Kraft straks, vilde være at regulere nedad med 9 pCt. Hvad der vil blive Tilfælde til Oktober, naar Loven træder i Kraft, ved ingen; man ved ikke, om en Prisforhøjelse har sat ind, saaledes at denne Nedgang udlignes. Det, som er det væsentligste for os, er, at man i Virkeligheden har faaet en Prisregulering ind i selve Loven. Hvis man tænker sig, at man straks trak de 9 pCt. fra, vilde det betyde, at København paa enkelte Sætsler vilde faa en mindre Nedgang for de gamle, Provinsbyerne og Landet en mindre Forbedring; for Invaliderne vilde det omvendte blive Tilfældet, idet man ude paa Landet vilde faa en mindre Nedgang, medens Provinsbyerne og København vilde faa en mindre Forbedring.

Til Gengæld er Skønstillæget, som var foreslaaet sat til 4 pCt. af Grundsummerne, ved Ændringsforslag Nr. 56 foreslaaet forhøjet til 5 pCt., saaledes at man i Virkeligheden er i Stand til at bøde paa Forholdet, hvis der skulde være en og anden, som vilde blive forfordelt ved Overgangen til det nye System.

Ligeledes foreslaas der indsat en Bestemmelse, som sikrer, at alle de nuværende Invalidere og gamle ikke faar mindre, end de har efter den gældende Lov; det sikres dem altsaa, at de ikke glider nedad. Det, der kan blive Tale om, gælder altsaa kun enkelte nytilkommende.

De forskellige Tillæg, der var foreslaaet i Lovforslaget, er bevaret med Undtagelse af det Tillæg, der var givet de gamle ved 80 Aars Alderen. Derimod sker der en lidt hurtigere Aftrapning paa Grund af Opsættelsen af Begæringens Indgivelse. Det har i nogen Grad vist sig, at de, der er i Stand til at vente, er de bedst stillede af de gamle; det er Folk, som enten sidder i en Plads, har en nogenlunde ordentlig Løn eller besidder nogen Formue, og som derfor har været i Stand til at vente nogen Tid. Hvis de ventede til det 66. Aar, fik de et Tillæg af 10 pCt., hvis de ventede til det 67. Aar, atter 10, og hvis de ventede til det 68. Aar, atter 10. Dette Procenttillæg

er sat ned til 5 og faar en længere Tid at løbe paa, idet det kommer til at gælde fra de 66 op til de 68 Aar og fra de 68 op til de 70 Aar.

Ligeledes finder der en hurtigere Nedgang Sted i Fradraget for Formueejere, altsaa hvor Indtægten udelukkende flyder af Formue. Det nuværende Forhold er dette, at man til en Indtægt, der flyder af Formue, beregner den virkelige Rente, som Manden har af denne Formue, plus et Tillæg af 4 pCt. Efter Ændringsforslaget vil man beregne et Tillæg af 5 pCt. op til 4 000 Kr.s Formue, derefter 6 pCt. af de næste 4 000 Kr., og over de 8 000 Kr. vil man beregne 7 pCt. som Tillæg.

Til Gengæld herfor har man paa et andet Punkt sat Tillæget ned til 2 pCt., nemlig der, hvor en understøttet ejer en Ejendom, som ikke er større, end at han selv bebor den, altsaa de Tilfælde, hvor man har samlet sammen til en lille Ejendom, som man kun selv bebor. Det har vist sig, at dette at regne med 4 pCt.s Tillæg var uheldigt, og man foreslaar da at sætte Tillæget ned til 2 pCt.

I Ændringsforslag Nr. 57 sker der en mindre Udvidelse, idet man har medtaget Ordet „Legat“. Det drejer sig om § 41 i Lovforslaget, der har en Bestemmelse, som ikke findes i den nugældende Lov, hvorefter 200 Kr. skal være fradragfrit ved Udregning af, hvor meget Rentenyderen kan faa i Henhold til den og den Indtægt, han maatte have; hvis denne Indtægt flyder af Livrente eller Pension, skulde de efter Lovforslaget have Lov til at se bort fra 200 Kr. Nu indføres der ved Ændringsforslaget dette, at de ogsaa skal have Lov til at se bort fra 200 Kr., naar denne Indtægt flyder af Legat. Der ved imødekommer man et Ønske, som er fremsat fra mange forskellige Sider.

Tilbage har jeg kun at nævne nogle faa og ganske smaa Ting. Jeg kan saaledes nævne, at Sygekassenævnet udvides med en Mand, at Invalidereffens Formand, der hidtil altid skulde være Jurist, ikke længere behøver at være Jurist, men kan være statsvidenskabelig Kandidat, at de Lægeerklæringer, som man skal møde med ved Begæring om Invalidereffens, betales af Invalidereffens, hvis Renten ydes, altsaa hvis man erkender, at Begæringen var berettiget, og at der indføres nogle nedsatte Sygehus-takster under midlertidigt Ophold udenfor Hjemstedet. Endelig kan jeg nævne Slutbestemmelsen om, at Datoen for Lovens Ikrafttræden, som i Lovforslaget var sat til 1. April 1934, ændres til 1. Oktober 1933.

Jeg skal paa Flertallets Vegne anbe-